

„Unde nu sunt lacrimi, nu este mântuire” Sf. Serafim de Sarov

Duminica a 6-a din Post

INTRAREA DOMNULUI ÎN IERUSALIM (FLORIILE)

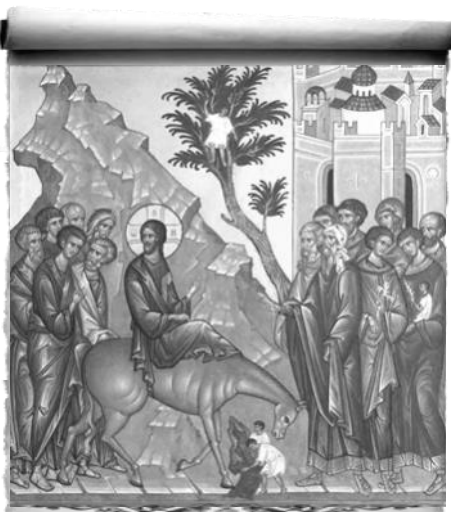
Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morfi. Și l-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului. Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis: Pentru

ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor? Dar el a zis aceasta, nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având pungă, lua din ce se punea în ea. A zis deci Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.

Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morfi. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare. Căci, din cauza lui mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus.

A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israel! Și Iisus, găsind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: „Nu te teme, fiica Sionului! Iată împăratul tău vine, șezând pe mânzul asinei”. Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea l-au făcut Lui.

Deci da mărturie mulțimea care era cu El, când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morfi. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta. (Sfânta Evanghelie după Ioan 12, 1-18)

CUPRINS

Osana Celui dintru înălțime!.....	2
Ramurile de salcie ramurile credinței noastre.....	4
Una dintre minunile Sfântului Mare Mc. Gheorghe.....	5
Îndemn duhovnicesc pentru Săptămâna Patimilor.....	5
Hristos va ajuta.....	6
Calea smereniei.....	7
De ce are asinul cruce pe spate?.....	7

TROPARUL INTRĂRII DOMNULUI ÎN IERUSALIM

Invierea cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeu. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, Biruitorului morții, strigăm: Osana Celui dintru înălțime! Bine ești cuvântat, Cel ce vii întru numele Domnului.

OSANA CELUI DINTRU ÎNĂLȚIME!

Vltima Duminică din Postul Paștelui, înaintea Săptămânii Patimilor, este Duminica Floriilor sau a Stâlpărilor, zi în care sărbătorim intrarea triumfală a Mântuitorului în Ierusalim.

După ce S-a retras în pustie timp de câteva zile, cu șase zile înainte de Paști Mântuitorul S-a întors în Betania unde, împreună cu ucenicii Săi, intră în casa lui Lazăr pe care-l înviase, ca să ia masa cu el. Ca un semn de mare respect, smerenie și recunoștință pentru Cel ce aduce lumină în casa lor, Maria, sora lui Lazăr, toarnă mir de nard curat, de mare preț, peste picioarele lui Iisus și cu părul capului îi șterge picioarele - gest interpretat de Hristos drept o pregătire pentru înmormântarea Sa.

Mântuitorul a intrat de multe ori în Ierusalim, dar totdeauna simplu, smerit, fără alai, însoțit numai de ucenicii Săi. În Dumini-

ca Floriilor, însă, Mântuitorul nu vine neobservat, pe furiș, ci călare pe un mânz de asină, însoțit încă din Betania de popor mult, iar la porțile Ierusalimului mulțime de bărbați, femei și copii îl primesc cu ramuri de finic, ca pe un împărat. Numai arhieriei, fariseii și cărturarii, orbiți de ură, de răutate și necredință, nu numai că nu au crezut în El dar au hotărât definitiv să-L omoare pe Domnul dar și pe Lazăr, pentru că Lazăr cel înviat din morți era mărturia evidentă a puterii dumnezeiești a lui Iisus Hristos.

Deci, Domnul intră în Ierusalim cu intrare smerită și triumfală totodată. E numai aparentă nepotrivirea ce se vede la intrarea Domnului în Ierusalim; Mântuitorul vine călare pe asin, blând și smerit, iar mulțimea îl întâmpină ca pe un biruitor, cu ramuri și cu aclamații. Cele două atitudini - smerenia și biruința, sunt strâns legate împreună.

Adevărata biruință, adevărata putere nu mai smerenia o dă, precum ne-a arătat-o Însuși Domnul. Smerenia este semnul sub care s-a desfășurat toată lucrarea noastră de înnoire duhovnicească. Postul a început cu smerenia Vameșului și se încheie cu smerenia Domnului, care ne lasă **SME-RENIA**, singura cale spre Viață și Înviere.

Poporul era în delir, fremăta de bucurie și entuziasm, așternea hainele în calea Domnului, și de ar făcea norodul, pietrele ar striga: „Osana”! În acea veselie generală, un singur om era trist, iar Acela era Însuși Domnul... Era trist până în adâncul sufletului Său pentru că știa cele ce aveau să urmeze atât de curând. Și faptul că veselia mulțimii de oameni, avea să se preschimbe în ură neîmpăcată. Ură până la moarte!

Dar ce se întâmplase în ziua aceea? Ce s-a întâmplat cu acest popor care în cei trei ani de propovăduire ai Domnului, în care Acesta a făcut atâtea minuni și vinedări și a dat nenumărate semne despre Dumnezeirea Lui, L-a primit neîncredător, apoi L-a urât de moarte, căutând să-L omoare de mai multe ori. Ce schimbare s-a produs dintr-o dată în sufletul acestui popor?

Mântuitorul a încălecat pe mânăzul asinei și a intrat triumfal în Ierusalim, ca să se împlinescă întocmai cele scrise despre El de profeți (Mat. 21, 5). Dar poporul evreu, egoist și dornic de răzbunare, a văzut altceva acum. Văzându-L călare și înconjurat de atâta popor, a crezut că Mesia a dat semnalul revoluției în contra stăpânirii romane. Fiecare iudeu avea câte un dușman, care trebuia pedepsit și fiecare

credea că acum începe realizarea aspirațiilor lor politice, o împărăție pământească.

Ei nu pricepeau că împărăția lui Hristos este împărăția păcii, a iertării și a iubirii. Ei nu pricepeau că Domnul îi lasă să cânte și să-L slăvească numai ca să dea pildă că Cel ce merge la moarte pentru întreaga omenire, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să fie preamărit mai mult decât oricare alt om. Aceasta a vrut să le arate Domnul prin intrarea triumfală în Ierusalim, dar ei n-au priceput...

Mântuitorul este trist. Îi este milă de popor. Aceasta este ultima chemare la mântuire ce o adresează El Însuși poporului ales, dar știe că nu va fi ascultat...

Ochii Săi dumnezeiești văd patimile ce vor urma. Numai câteva ceasuri vor trece și acest popor se va schimba iarăși. Numai câteva ceasuri vor trece și poporul se va lepăda de El, Îl va urî și-l va dori moartea, căci El, în loc să apuce sabia și săucidă pe dușmani, va rosti cu glas blând: „Jubiți pe vrăjmașii voștri”, apoi va lua biciul și va goni negustorii din templu, arătând că Dumnezeu pedepsește cu însuși brațul Său pe batjocoritorii celor sfinte.

Alaiul se apropie tot mai mult de Ierusalim și Mesia este din ce în ce mai trist. Ochii Săi dumnezeiești văd cum ramurile de finic se prefac în bici și în cunună de spini; mâinile ce aruncă flori în calea Lui se strâng în pumni care Îl vor lovi fără milă, iar buzele ce-L preamăresc Îl vor scuipa și-L vor huidui. Peste strigătele de „Osana”, Mântuitorul aude cum l se ascut piroanele răstignirii, vede cum același popor, peste numai patru zile va striga despre Cel pe

„Cine ne mustră ne dăruiește, iar cine ne laudă ne iaudă” Sfântul Ambrozie de la Opina

care astăzi L-a numit împărat: „Răstignește-L, răstignește-L!” Iată de ce este trist Mântuitorul!

Vine Săptămâna Sfințelor Patimi, când Iisus urcă spre Golgota. Să alergăm și noi înaintea Mântuitorului, să așternem înaintea Lui florile și ramurile de finic ale credinței noastre și hainele faptelor noastre frumoase, deschizând larg porțile cetății inimii noastre ca să intre Domnul puterilor. Să străbatem cu El drumul acesta pe tot parcursul vieții noastre. Să fim cu El în suferință ca să ne învrednicim a fi cu El și în ziua cea luminată a Învierii. Amin.

RAMURILE DE SALCIE RAMURILE CREDINȚEI NOASTRE

În tradiția Bisericii, sărbătoarea Duminicii Floriilor este marcată prin aducerea de ramuri de salcie la biserică spre a fi binecuvântate și sfințite de către preot și împărțite credincioșilor, care le duc la casele lor și le păstrează tot anul la icoane.

Rânduiala este plină de înțeles duhovnicesc. Dintre toți copacii, singură salcia, copac smerit, fără flori frumoase, fără fructe și cu un lemn pușin căutat, de data aceasta a luat-o înaintea copacilor falnici, frumoși și prețioși și s-a grăbit în smerenia ei să-și împodobească ramurile cu mâțișorii aurii și să le ofere Bisericii pentru înfrățirea Domnului iubitor. Ofranda este primită cu dragoste, ramurile de salcie sunt binecuvântate și sfințite, iar poporul le ține în mână la sfintele slujbe, ca un semn de biruință. Căci la Florii, firea prinsă de amorțea iernii, începe să se trezească la viață. Mâțișorii sunt semne că deja viața

și-a reluat mersul, a biruit moartea iernii.

Însă, purtăm în mâini ramuri de salcie și flori și pentru că s-au încheiat cele 40 de zile de post în care am adunat în suflet florile credinței cultivate prin post și rugăciune. Florile pe care le purtăm în mână în Duminica Floriilor reprezintă, deci, florile virtuților adunate în timpul postului: lumina rugăciunii, smerenia postirii, bunătatea inimii milostive și darnice, curăția minții dobândită prin pocăință, sfințirea sufletului și trupului dobândită prin spovedanie și prin împărțire mai deasă, pe scurt florile iubirii sfinte față de Dumnezeu și față de semenii.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu ca și noi, care purtăm în mâini ramuri de salcie (întrucât salcia se arată a fi cel mai smerit dintre copaci, deoarece își pleacă permanent înaintea Domnului crențile sale), să ne smerim și să primim cu evlavie pe Mântuitorul Iisus Hristos, Care intră acum nu numai în Ierusalimul pământesc, ca odinioară, ci și în sufletul nostru și în casa noastră, dacă îl primim cu multă credință, spre bucuria Lui și mântuirea noastră. Amin!

Ca un apărător al celor robiți și celor săraci ocrotitor, celor bolnavi doctor, împăraților ajutor, Purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

(Troparul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe)

„Sporirea duhovnicească a nevoitorului nu depinde de bunătața părintelui duhovnic, ci de gândurile bune ale ucenicului.” Sf. Paisie Aghioritul

Când Îl scuipe, tu spune: „Scuipeătorilor, ce veți arunca unii altora în față, dacă asupra Lui folosiți tot scuipeatul vostru, toată alcătuirea voastră?”

Când Pilat Îl întreabă pe tăcutul Domn: „Ce este adevărul?”, tu mărturisește și spune: „Iată, El este Adevărul dumnezeiesc viu și întrupat”. Când ostașii romani Îl biciuiesc, tu stai lângă El și spune fiarelor: „Fiii lupoaicei, veșnici purtători de moarte, nu biciuiți pe Mielul lui Dumnezeu cel purtător de viață, Care dă viață împărăției voastre a morții”.

Mergi după El pe Calea Patimilor și poartă crucea Lui împreună cu Simon Kirineanul și împreună cu fericita Veronica șterge-l fața de praf și sânge și împreună cu Mironosițele plângi și umezește-l buzele uscate cu un pahar de apă rece și răcorește-l fruntea înfierbântată. Dăruiește-l întreață inima ta și iubește-L cu toată inima ta în ceasurile umilinței Lui.

Când auzi lovitura ciocanului asupra preacinstitelor Sale mâini, tu strigă de durere. Când sunt bătute cuiele în preacinstitele Sale picioare, tu iarăși vară-te, ca și cum fierul s-ar înfige în trupul tău.

Inchină-te Preasfintei Sale Maici și sărută poala și mânecile veșmintelor sale. Nu-i spune nimic. Nu o întreba nimic. Închină-te încă o dată sfintei sale dureri. Și încă o dată sfintei sale tăceri. Spune în sine-ți: „Preacinstită Maică, și eu Îl iubesc cu toată inima mea.”

Scoate inima ta și pune-o în trupul Său și uită de sine. Fii în El și rabdă ce rabdă El

și cu totul să mori pentru sine. Mori înaintea Lui. Când Iosif și Nicodim Îl pogoară în mormânt, tu caută să fii împreună cu El în mormânt. Închipuie-ți că nu ești viu în această lume. Ca o umbră să stai undeva aproape de mormânt și viața ta să o privești ca fiind în mormânt. Și îți va fi dulce, foarte dulce, moartea cu El și întru El.

Oare cu cât mai dulce va fi învierea cu El și întru El, când a treia zi te vor lumina îngerii la mormânt?! Oștenii Împăratului merg înaintea Împăratului,

fețele lor sunt ca fulgere arzătoare, iar veșmintele albe sunt ca zăpada. Iar când îngerii lui Dumnezeu vor lumina în întunericul Golgotei și în întunericul sufletului tău, atunci te vei simți ca un om nou.

Și când, tremurând, vei privi Minunea Minunilor și nu vei ști dacă să te ascunzi sau să fugi sau să l te arăți, iată, El întâiul se va apropia de tine și ca pe Maria te va chema după nume. Iar când El te va numi prin glasul Lui, ca printr-un fir electric va intra în tine un nou curent, o nouă viață, o nouă putere. Și El îți va întoarce inima ta, fi-o va da și pe a Lui. Și tu, tremurând, vei cădea la picioarele Lui și, printre suspine, vei striga precum Toma: „Domnul Meu și Dumnezeul Meu, slavă Ție!”

(Sf. Nicolae Velimirovici „Inima în Marele Post”)

HRISTOS VA AJUTA

„El însuși a pățimit, fiind ispitit.” (Evrei 2, 18)

Dacă ispita ne chinuie, dacă ne tulbură îndoielile, să mergem cu ele drept la Cel care, fiind El însuși ispitit, poate

și celor ce se ispitesc să le ajute. Să mergem cu toate gândurile ce ne apasă, de care ne rușinăm și pe care le urâm, cu gândurile pe care nu le-am putea spune nimănui, și să le spunem Celui ce poate să ne ajute, fiindcă și El a suferit ispită.

Cu adâncă zdrobire de inimă, recunoscându-ne păcătoșenia, să mergem la Iisus, Care n-a venit să-i cheme la pocăință pe cei dreapți, ci pe păcătoși (Mt. 9, 13). Să nu întârziem, să nu amânăm nici o clipă, să mergem chiar acum să ne vărsăm tot sufletul înaintea Lui, să vărsăm toate lacrimile noastre în fața Lui, să-L iubim mult, ca să ni se ierte și nouă multe (Lc. 7, 47).

(din cartea „Fiecare zi un dar al lui Dumnezeu”)

CALEA SMERENIEI

Sdată, avva Dorotei avu o discuție despre smerenie cu un vestit ce-tăfean al orașului Gaza. Acela se miră foarte mult când auzi că, pe măsură ce te apropii de Dumnezeu, tot mai păcătos te vezi. Atunci avva l-a întrebat:

- Cinstite domnule, spune-mi drept, cine te consideri în orașul tău?

Acela îi răspunse:

- Mă consider mare și primul din oraș.
- Dacă vei merge în Antiohia, drept cine te vei socoti?

- Acolo mă voi socoti un om simplu.
- Iar dacă vei merge la Constantinopol și te vei apropia de împărat, drept cine te vei socoti atunci?

- Aproape un cerșetor.

Atunci avva Dorotei i-a spus:

- Uite așa și sfinții, cu cât se apropie mai mult de Dumnezeu, cu atât se socotesc mai păcătoși.

DE CE ARE ASINUL CRUCE PE SPATE?

Nepretențios, asinul, numit și măgar, a fost totdeauna un ajutor pentru om, fiind un bun animal de povară. Credința populară spune că diavolul se poate preschimba în orice vietate, dar nu are puterea de a se transforma în măgar și nici nu poate face vreun rău acestui animal sau oamenilor care sunt întovărășiți în călătorie sau la muncă de un măgaruș.

Călare pe un asin au călătorit Fecioara Maria cu Pruncul Iisus, împreună cu Sfântul Iosif, atunci când au fugit în Egipt, pentru a scăpa de mânia Regelui Irod, care omora toți pruncii. 30 de ani mai târziu, Mântuitorul Iisus Hristos intra în Ierusalim, întâmpinat de mulțimi, purtat tot de un asin. Venea călare pe un animal blând și simplu, dând astfel dovadă de smerenie și modestie.

Asinul a fost binecuvântat de Dumnezeu, căci animalul acesta are, încă de la naștere, semnul crucii pe spinare.

„Asinul are cruce pe spate, fiindcă a dus în spate pe Cel ce a purtat Crucea.”

„Bogăția pământească împărțită se împuținează. Bogăția cerească a harului se înmulțește la cei ce o împart.” Sf. Serafim de Sarov

MOTIVELE PENTRU CARE NU SE MERGE LA BISERICĂ

Vn preot, obosit să asculte tot felul de scuze invocate de unii care nu merg la Biserică, a scris următoarele:

Câteva motive, pentru care nu mă spăl:

Pentru că mi-a fost impus să mă spăl de mic.

Pentru că nu am fost învățat din copilărie să mă spăl.

Cei care se spală sunt niște făfarnici, pentru că se văd mai curați ca alții.

Nu pot hotărî care săpun e mai bun.

Cândva mă spălam, dar după aceea m-am săturat.

Eu mă spăl doar de sărbătorile mari - de Crăciun și Paște.

Nu am prieteni care să se spele.

Voi începe să mă spăl când voi fi bătrân și murdar.

Nu am timp să mă spăl.

larna apa e prea rece, iar vara - prea caldă.

Nu doresc ca pe seama mea să facă bani producătorii de săpun.

Eu mă spăl în suflet.

Săpunul a fost inventat de niște șmecheri, pentru că nu există nici murdărie nici curățenie.

Toate războaiele în lume sunt din cauza săpunului.

Știința a demonstrat că nici un fel de săpun nu elimină complet murdăria. De aceea spălătul este curat falsificare și opiu pentru zoiși. Orice săpun conține substanțe toxice care dăunează sănătății.

Copilul nu trebuie învățat de mic să se spele. Când va crește, singur trebuie să hotărască dacă să se spele ori nu, și cu care săpun.

Programul liturgic - 4 apr.-1 mai 2016	Duminică	18:00	Denie
	Luni	18:00	Denie
	Marți	7:30	Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte sfințite
		18:00	Denie
	Miercuri	16:30	Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte sfințite
		18:00	Denie
	Joi	7:30	Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare
		17:00	Denie
Vineri	7:30	Scoaterea Sfântului Aer	
	18:00	Prohodul Domnului	
Sâmbătă	7:30	Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare	
	11:30	Slujba Învierii	
Duminică	12:00	Vecernia Învierii	

Preot paroh: Marius Iacobeanu - 0745.760.239; Preot slujitor: Eugen Ciuche - 0744.862.191

Adresa: Parohia Ortodoxă Lazaret, Str. Digul Birnat 19, Bacău. Email: parohialazaret@yahoo.com

Revistă săptămânală de zidire sufletească, editată de Parohia Ortodoxă Lazaret, cu binecuvântarea ÎPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului.